

Uitspraak van de Geschillencommissie Bureau Krediet Registratie, nr. 21.24 d.d. 16 november 2021 te Amsterdam (mr. R. Imhof, mr. A.J. van Putten en dhr. G. Alfrink)

1. Behandeling van het geschil

Partijen zijn overeengekomen dit geschil bij wege van bindend advies door de Commissie te laten beslechten, binnen de door het Reglement Geschillencommissie BKR (hierna: het Reglement) gestelde grenzen.

Het verloop van de procedure blijkt uit:

- een klachtschrift d.d. 17 december 2020 van betrokkene;
- een verweerschrift d.d. 25 maart 2021 van de deelnemer;
- de schriftelijke repliek d.d. 22 april 2021 van betrokkene;
- de schriftelijke dupliek d.d. 5 augustus 2021 van de deelnemer.

De Commissie heeft kennisgenomen van de door partijen overgelegde stukken en heeft betrokkene en de deelnemer uitgenodigd voor een mondelinge behandeling van de klacht op 25 oktober 2021 te Amsterdam.

Op de zitting is betrokkene verschenen en namens de deelnemer mevrouw [A].

Ter zitting hebben partijen hun standpunt (nader) toegelicht.

2. Standpunt van partijen

2.1. Betrokkene maakt bezwaar tegen de registratie van een doorlopend krediet.

Betrokkene acht de registratie onjuist en disproportioneel.

2.2. De deelnemer voert gemotiveerd verweer. De klacht is ongegrond en de registratie niet disproportioneel.

2.3. Op hetgeen partijen hebben gesteld in de schriftelijke stukken en hetgeen zij ter zitting hebben verklaard, wordt in de beoordeling voor zover nodig ingegaan.

3. Beoordeling van het geschil

Uit de stukken en de afgelegde verklaringen voor zover wederzijds erkend althans niet of onvoldoende betwist, is het volgende komen vast te staan,

3.1. Betrokkene heeft een registratie ter zake van een doorlopend krediet (nummer *****843). De registratie kent een A-codering op 17 maart 2009, een code 2 op 12 november 2009, een code 3 op 29 januari 2010 en een werkelijke einddatum op 2 augustus 2017.

3.2. Betrokkene heeft rond 2005 bij de [voorloper van de deelnemer] een doorlopend krediet afgesloten voor de aanschaf van een auto. In 2008 is er een betalingsachterstand ontstaan op het krediet. In 2009 heeft de deelnemer het krediet overgenomen. Betrokkene heeft meerdere brieven van de deelnemer ontvangen om aan zijn verplichtingen te voldoen, maar is hier niet in geslaagd. Als gevolg hiervan is er een achterstandsmelding gedaan op 17 maart 2009. Bij het uitblijven van betaling heeft de deelnemer de vordering op 12 november 2009 als opeisbaar gemeld. Op 29 januari 2010 heeft de deelnemer een bedrag van € 8.758,68 afgeboekt en een code 3 gemeld. Betrokkene heeft de vordering uiteindelijk op 1 augustus 2017 volledig betaald waarna er een werkelijke einddatum is gemeld. Betrokkene is sindsdien geen nieuwe kredieten meer aangegaan en is thans schuldenvrij.

3.3. Betrokkene stelt dat de registratie onjuist is en doet een beroep op disproportionaliteit.

3.4. Ten aanzien van de juistheid van de code 3 geldt dat de deelnemer op grond van het Algemeen Reglement BKR een bijzonderheidscode 3 dient te registreren als de deelnemer een bedrag van € 250,- of meer afboekt. De betrokkene heeft alsnog de volledige vordering voldaan in augustus 2017. De registratie dient een getrouw beeld – actueel en juist volgens de Algemene Verordening Gegevensbescherming - te geven van de werkelijkheid. Door betrokkene is terecht gesteld dat met betrekking tot de registratie van bijzonderheidscode 3 niet (meer) sprake is van een juiste registratie nu alles is betaald en er dus geen sprake is van een afboeking. Andere kredietverleners kunnen uit de registratie van de 3 opmaken dat de deelnemer een bedrag heeft moeten afboeken. Doordat de betrokkene alsnog de gehele vordering heeft voldaan, is daarvan niet (langer) sprake. De combinatie van een werkelijke einddatum en een eerdere code 3 is niet dusdanig transparant dat betrokkene en deelnemers daaruit kunnen opmaken dat geen bedrag tegen finale kwijting is afgeboekt.

3.5. Voor de A-codering en code 2 wordt gekeken naar het proportionaliteitsbeginsel. Het proportionaliteitsbeginsel houdt in dat de inbreuk op de belangen van betrokkene niet onevenredig mag zijn in verhouding tot het met de registratie te dienen doel.

3.6. Voor een geslaagd beroep op disproportionaliteit is vereist dat betrokkene een belang stelt en zo nodig aantoonst dat hij of zij heeft bij schrapping van de registratie, bijvoorbeeld in de vorm van een vanwege de aangevochten registratie afgewezen financieringsaanvraag. Ook moeten er voldoende (bijzondere) omstandigheden zijn gesteld zodat aannemelijk is dat ondanks de correcte registratie in dit specifieke geval betrokkene geen (structurele) wanbetaler is.

3.7. Betrokkene heeft als belang bij verwijdering van de registratie gesteld dat hij een koopwoning wil aanschaffen en hiervoor een hypothecaire lening wil afsluiten. De huidige woning van betrokkene is te klein

voor zijn gezin. Daarnaast wenst betrokkene door middel van een koopwoning te voorzien in zijn pensioen, omdat hij ondernemer is. Met de huidige registratie is het voor betrokkene niet mogelijk de benodigde hypothecaire lening te verkrijgen.

3.8. Verder voert betrokkene aan dat de registratie is ontstaan door de gevolgen van de echtscheiding van zijn toenmalige partner in 2008. Betrokkene heeft toen de woning en andere bezittingen aan zijn ex-partner gelaten. Zo ook de auto die van het krediet is aangeschaft. Betrokkene had over het krediet mondeling met zijn ex-partner afgesproken dat zij de aflossing daarvan op zich zou nemen, maar dit is niet gebeurd. Hij was in de veronderstelling dat dit krediet op hun beide namen stond, het krediet stond echter alleen op zijn naam. Betrokkene heeft aangegeven door een lastige periode te zijn gegaan. Betrokkene kampte met een burn-out en was emotioneel niet scherp.

3.9. Betrokkene is eind 2008 aangemeld voor de schuldsanering. Betrokkene had hier echter geen goed gevoel bij en heeft besloten het zelf te willen doen en is uit de schuldsanering gestapt. Sinds maart 2010 is betrokkene de vordering gaan aflossen en heeft hij, op enkele kleine afwijkingen na, voldaan aan de maandelijks betalingen. Betrokkene heeft de vordering met een slotbetaling van € 3.685,77 in augustus 2017 volledig afgelost. Betrokkene was hiertoe in staat doordat hij na zijn slechte periode een grote ontwikkeling heeft doorgemaakt op professioneel vlak. Sinds 2012 werkt betrokkene als zelfstandige. Zijn inkomsten zijn sindsdien alleen maar gegroeid. Betrokkene heeft aangegeven op dit moment een jaaromzet van € 180.000,- te hebben. Sinds het aflossen van onderhavig krediet is betrokkene geen schulden meer aangegaan voor een consumptief krediet. Ter zitting heeft betrokkene aangegeven ook voor zijn bedrijf geen (zakelijke) kredieten te hebben afgesloten.

3.10. Betrokkene heeft ter zitting toegelicht dat hij er graag voor wilde zorgen dat zijn kinderen een goede thuissituatie hadden bij zijn ex-partner. Om die reden heeft betrokkene zijn aandeel in de koopwoning voor een symbolisch afkoopbedrag overgedragen aan zijn ex-partner en ook de andere bezittingen aan haar gelaten. Betrokkene heeft de schulden mede afbetaald voor zijn ex-partner. De Commissie vindt dit prijzenswaardig.

3.11. Verder heeft betrokkene aangetoond dat zijn financiële positie sterk verbeterd is. Betrokkene heeft een goed inkomen en is sinds het aflossen van zijn schulden geen nieuwe (privé of zakelijke) schulden meer aangegaan. Dit weegt sterk in het voordeel van betrokkene. Bovendien heeft betrokkene zich ingezet om de volledige vordering af te lossen. Hoewel dit een langere tijd geduurd heeft, heeft betrokkene dit gedurende de aflossingsperiode wel met consistente periodieke betalingen gedaan. Dit getuigt volgens de Commissie daarom niet van een slechte betaalmoraliteit.

3.12. Zoals de Commissie heeft geoordeeld in overweging 4.3 acht zij de code 3 onjuist. Verder is de Commissie, alles overziende, van oordeel dat betrokkene niet langer als wanbetaler moet worden aangemerkt en dat er niet langer sprake is van een gevaar voor overkreditering. Ten aanzien van de A-codering en code 2 acht de Commissie het daarom disproportioneel als de betrokkene tot augustus 2022

zou moeten wachten tot de registratie wordt verwijderd en hij daar geen hinder meer van ondervindt. De Commissie bepaalt dat de registratie per omgaande uit het CKI moet worden geschrapt.

4. De beslissing

De Commissie beslist dat de klacht van betrokkene gegrond is.